

§ 3.

Betalingen for Opholdet paa Anstalten, derunder indbefattet Kost, Klæder og Undervisning, fastsattes til 350 Rd. om Aaret; men forsaavidt dette Beberlag ei kan udredes paa Grund af BARNETS eller Forældrenes Kaar, da kan det nedsættes eller aldeles bortfalde.

Tilføder Pladsen det, kan der paa Anstalten optages Elever saavel fra de andre Lande dele i Monarchiet som fra Udlandet, og naar BARNETS oeconomicke Forhold gjør det ønskeligt, kan Betalingen for de forsynvante Elever nedsættes til 150 Rd. om Aaret.

§ 4.

Forstanderens, Lærernes, Lærerindernes og Betjentenes Løn fastsættes ved Lov.

Til Bestridelse af Anstaltens aarlige Udgifter, forsaavidt de ikke kunne dækkes af dens egne Indtægter, tilskylder Kongerigets Finantser det fornødne Beløb, saaledes som nærmere bestemmes ved hvert Aars Finantslov.

Til at forberede Anstaltens Drettelse bevilges for Finantsaaret 1857-58: 2000 Rd.

Motiverne til foranstaaende Lovudkast ere saalydende:

Ved Behandling af Udcastet til Finantsloven for 1852-53 henlede de Ordforeren for det af Folkethinget nedsatte Udvalg, Professor Jønger, Opmærksomheden paa, at det herværende Blinde-Institut, hvortil Statskassen kun yder et ubetydeligt Tilskud, er ved de ringe Midler, hvorover det raader, forhindret fra at udrette alt det, som maatte ansees ønskeligt for at forbedre de Blindes Stilling her i Landet. (Sfr. Folkethingets Tidende for 1851-52 Spalte 2158-59). Den daværende Cultusminister erklærede sig villig til at tage under Overveielse, hvorledes han navnlig ved at træde i Forbindelse med Bestyrelsen for Blinde-Institutet kunde virke noget til Sagens Fremme (Sfr. samme Tidende Spalte 2168). Dintrent samtidig hermed — den 15de Decbr. 1851 — indgav Dr. Melchior et Andragende til Cul-

tusministeriet, hvori han oplyste, hvad der i andre Lande i den senere Tid var foretaget for at udvikle og fremhjælpe de Blinde, og derhos bragte i Forslag de Foranstaltninger, som her i Landet maatte ansees ønskelige i lignende Stemed. En Udvidelse af Blindelinstitutet, en Forbedring af Undervisningen saavel i intellectuel Henseende, navnlig i Læsning og Skrivning ved Benyttelse af de Hjælpe midler, der skyles den nyere Tid, som ogsaa i praktisk Retning ved at bibringe Eleverne saadanne Færdigheder, at de sættes i Stand til senere i Livet at forsørge sig selv eller i alt Fald til at yde et væsentlig Bidrag i saa Henseende, Tilvejebringelsen af en Forbindelse mellem Blinde-Institutet og de ældre Blinde ved Drettelsen af Værksteder og et Udsalgssted for deres Arbejder — disse vare de væsentligste Punkter, der fremhævedes i det ovennævnte Andragende.

Da Ministeriet fandt, at der var al Anledning til at fremme denne vigtige Sag, foranledigede det Nedsættelsen af en Commission hvoraf det selv valgte tre, og Bestyrelsen for Blinde-Institutet fire Medlemmer. Denne Commission, der blev nedsat i Begyndelsen af Juni 1852, afgav under 30te Decbr. s. A. sin Betænkning, der trykt medfølger dette Lovforslag. Paa Grundlag af denne Betænkning indlede Ministeriet derpaa Forhandlingerne med Bestyrelsen for Blinde-Institutet. I Skrivelse af 30. Septbr. 1853 henlede samme Bestyrelse Opmærksomheden paa tre Punkter, som navnlig forekom den fremtrædende:

- a) Bestyrelsen antog, at et Blinde-Institut paa 60 eller i det Høieste 65 vilde være aldeles tilstrækkeligt for hele Landet.
- b) Den antog, at det nye Institut burde optage Børn ikke alene fra Kongeriget og den dansktalesnde Deel af Slesvig, men ogsaa fra de tydstalende Dele af Monarchiet, da Erfaringen havde vist, at blinde Børn fra Holsteen, der optoges i den sædvanlige Alder af 11-12 Aar, meget hurtigt lærte det danske Sprog og forlode Institutet fuldkommen saavel underviste som de danske Børn.